

<p>VI. ÉVFOLYAM. Megjelenik minden vasárnap. Ára 3 hóra 1 frt 50 kr.</p>	<p>Az előfizetési pénz a KIADÓHIVATALBA városháztér 6. sz. alá küldendő.</p>	<p>Pest, február 25. 1872. 9. szám.</p>	<p>GYÜJTŐKNEK öt előfizető után tiszteletpéldány jár. Egyes példány ára helyben 10 kr.</p>	<p>Szerkesztői iroda: Városháztér 6. sz. ide küldendő mindenféle kézirat, mely »LUDAS MATYINAK« van szánva.</p>
--	--	---	--	---

Már pedzik...

ajánlva az erdélyi mamelukoknak.

Jámbor ficzkók vagytok ti bizony mind
Császár Bálinttól Thury Gergelyig!
Csak ugy elvétve ad némi-nemü
Hangot közületek egy némelyik;
Annak sincs valami nagy láttatja,
Ha egy vagy más szátok feltáttatja!

Pedig mondták: a politikába
Minálunknál majd bölcebbek lesztek,
Számítottak is reátok nagyon
Hogy valami okosat csak tesztek, —
Török, német — mondák — meglapított
Századokon át erre tanított!

A németnek szívós kitartását
S a töröknek ravasz erkölceit
Elsajátítottok, — vártuk is hogy,
Elküldje a bérczes hon bölceit.
S hogy jöttetek: szoltatok pár kukkot. . . .
Bámultuk a sok bocs *) mamelukkot!

Ugy van. — Felsült a sok vérmes remény
Hogy szabadelvűségtekbe biztak,
Pedig voltak sokan, nagyon sokan
Kik e reménytől előre hiztak.
És? . . . ki nálunk csufosan megbukott:
Hozzátok ment, és zöld ágra jutott.

Ugy segítettétek a kormánynak
Toldott-földött rosz szeketét tolni,
Hogy magatok kértétek a zsandárt,
Hogy maradjon alkotmányt csufolni,
Mondván: személy s vagyon csak ugy biztos!
Ha őrzy az osztrák zsandár biztos!

Kivételes ez a mostani sor,
Küldjenek hát ideiglenesen
Egy királyi biztost, hogy lassacskán
Egyetmást rendbe hozni lehessen!
És még most is a nyakatokon ül!
Pedig érte szivetek nem hevül!

*) Medvekölők. — Átvitt értelemben erdélyi embert jelent. —

Ugy kell! — Leráznátok már örömet
Zsandárt, Péchyt görbedt nyakatokról,
Hanem mindezekre csak azt mondom:
Hegedült már szent Dávid azokról!
A ki mit kért, mit kívánt megkapta,
Örvendezzen vigadjon alatta. —

Eddig még biztatok a kormányban,
S most kezdetek immár lamentálni,
Hogy semmit sem tesz már érettetek,
Szeretnétek tán tőle megválni?;
Ugy ám! hanem mint szokták mondani:
Tudják, hogy kell pórázon tartani!

Egy két derék fiu van köztetek,
Ki már sok bünt, árulást megtorolt,
Ámde a nagy résznek bátorsága
A test alsó részébe vándorolt!
Bethlen, Bánfi, Rákóczi szelleme
Ezek közül egynek se kellene!

És most jámbor ficzkók azt hiszitek
Hogy a beadott lamentáció,
Fordít valamit az ország sorsán,
S lesz majd otthon illumináció?
Erősek ők már, — mit sem gondolnak
Veletek, még ebrudon kidobnak!

Várom is már azt a sok körmönfont
Kicifrázott remek relátziót,
Melyel tele tömik nem sokára
Az erdélyi négyféle nátsiöt!
Fillentésben egy sem lesz hiános,
Ugy hazudik, mint egy Hári János! *)

Vig Ferke.

*) Dejszen fiam Ferke! hazudnak az idevalók is eleget, két annyit mint Hári János.

Ludas Matyi.

Ludas Matyi eredeti okmánytára.

Legalázatosabb instántziája Dajka Estánnak a nagykőrösi „dudori” egylöt alapítójának tekintetős Farkas Elek képviselő urhoz.

Szeröncsés jó röggelt kívánok kigyelmödnek ott fönn Pestön kedvös hazánk szívében. Igaz ugyan, hogy kigyelmöd nem a mi képünket képviseli ott az országgyűlésön, mert hát a mi követünk nemzetös Gubogyi Sándor uram ökigyelme voltaképen, hanem hát ökigyelméhez azért nem folyamodok ezön levölemmel, mivel ökigyölme erős Tiszapárti embör, kigyelmödhöz pedig azért ragaszkodunk mi a „dudor” egylöt tagjai, mer há kigyelmöd mög erős Deák-párti embör.

Dehogy az előjén közdjem a levölem, hát ösmeri tejös uram ugyi a mi olvasó-egylötünket, tudja kigyelmöd hogy ez a legszabadelvübb ögész Kőrös városában; ösz-

Gonosz nyelvek még azt is beszéllik
E remek strágest azért tevétek:
Mért nem elég a hivatal a konc
Mit a kormány tömött már belétek!
No! ha épen kell, hát majd még vetnek,
Böviben vannak ők az ilyenek!

De olvastátok Aezop mezejét
A koncot vivó hizott kutyáru!
Jó lesz e példát jól megfontolni,
Mert sorsotok ebben elétáru!
Ti már megtömtétek önzsebetek
S a közügyre most tekint szemetek! —

Hogy kiknek szól e rigmus, ugy hiszem,
Megérti mind, ki olvas ujságot,
Tapasztalván a mult héten azt a
Szánalomra méltó badarságot,
Melyel az erdélyi mamelukkók
Serege, a kormány elé rukkolt!

Nem tetszik nekik a gazdálkodás!
Szegény párák! még most veszik észre!
Eddig ön hájukat növelgették,
S cseppet nem gondoltak az egésze,
S most? . . . hogy végén van az országgyűlés
Tanácskoznak, — lesz kormány püfölés!!!

vejaveteleinket is az Isten szabad egö alatt tartjuk. Ujságot ugyan nem hordatunk még, mer há nem akarnak az egylöti tagok ily haszontalanságra költeközni, különben is előget tudunk mi böszélni a nélkül is a világ sorjáról. Azt is tudja kigyelmöd, hogy a dudori olvasóköri mind válogatott tagokból áll, mert nekünk csak olyan embörök köllenek, kiket sem a jobb sem a baloldaliak be nöm vösznek, és a kiknek már az alszögi és fölszögi egylötekből kitötték a szürét.

Eddig még a közgyűlésöinken elnök a vót mindétig. a ki közülünk lögeslögelsöben jelönt meg az üléspadnak használt nagy tuskón. De mostan már mióta kigyelmöd vezérlete alatt a Deákpárt erőssen szervözgeti magát a gyüvö képviselöválasztásra, a dudori egylöt is elhatái oza, hogy imigy-amigy szervözködik, magának röndes elnököt választ. Hogy pedig egy kis böcsületünk is legyön a többi olvasó-egylötek előtt, hát én Dajka Están nagy fejtörés

után úgy eszöltem ezt ki magamban, hogy legjobb lenne a tiszteletbeli elnökségre az öreg Deák Ferencz öki-gyölmét, a haza bölcsét fölkérni, mert mi bizony errő a tisztségre Bakos Ambrus uram öki-gyölmét nagyon kevés em-börnek tartjuk.

Az lenne tehát most kigyelmödhöz a legalázato-sabb instántziánk, hogy kerösse föl Deák Ferencz öki-gyölmét kigyelmöd, és kérdözze meg tőle, elfogadja-e a dudori egylöt tiszteletbeli elnökségét, mert há ha öki-gyelmö ámmént mond reá, mi egy szivvöl egy lélökkel megtöszszük közhangulag.

Ezök után maradtunk kigyelmödnek várván várva a válaszra

legalázatosabb polgártársai
• a dudori egylöt tagjai
mind közönségesön.
Én pedig Dajka Están
a dudori egylöt alapítója szömélyösen.

Az én kommunistá profeszszorom.

Az én volt poezis profeszszorom N . . K . . sön, testi és lelki erejében még most is javában lévő egyéniség, erős magyar ember, mint szokás mondani.

Mint tanítványát — szeretett, mert Virgilius hexameterreit jóltudtam pattogatni, különben már akkor is bennem volt az a Ludas Matyi természet, hogy ha valaki ellenem vétett, háromszorosan szerettem azt vissza adni. Nehágy kamasz tanulóársaimra, kiknek nagy passiojuk volt engem csipni marni, éles epigrammokot csináltam már akkor is, e volt a fegyverem az ököljog ellen.

Ezen pajkosságért egy izben profeszszorom keményen megdorgált. Ezért aztán csináltam egy négysoros epigrammot ő reá is, melyért aztán üstökön is cibált.

Ez különben csak annyiban tartozik a dologra, mivel lehet, hogy ha ezen megeczibáltatáson keresztül nem estem volna, talán nem volna mostan Ludas Matyi, a ki az én profeszszoromról ezt a kis historiát elmondaná.

Egyik volt tanulóársam, jelenleg jobboldali képviselő a közösügyes paktátum után vendégséget adott névnapja alkalmára tiszteelőinek, valóban pedig azért, hogy a meghívott vendégek politikai hitvallásáról meggyőződést szerezzen magának s a kiket lehet saját pártjának megnyerjen. A többi közt az én volt profeszszorom is hivatalos volt.

Vacsora alatt aztán megkezdé a házigazda a politikai téren való recognoscirozást, vita tárgyává tette a pártok állását. Szerette volna különösen, ha egykori tanárunk is nyilatkozott volna, hogy melyik párthoz tartozik, de ennek sehogy sem volt kedve bele ereszkedni a vitába, hanem e helyett evett ivott jó izüen.

A házi gazda tüzesen magyarázgatván a „mindent megnyertünk,-féle alkotmányt, e közben kérdé S . . . tanártól, hogy mi tart a Deák-pártról?

„Semmit“ volt az egyszerű válasz.

Talán csak nem baloldali? kérdé némi me-gütközéssel a házi gazda.

„Mit én baloldali? válaszóla az én tanárom, nekem még a szélsőbal is kevés, mert én k o m m u n i s t a v a g y o k.“

Persze vége lett minden továbbt capacitatio-nak s e pillanattól fogva az én derék volt tanáromat kommunistának hívják N. K . . sön.

Adja isten, hogy azzal a Tuhutum-féle szakál-lával, és torzonborz bajuszával még jó egészségben érje meg, ha nem is a kommunit, de legalább hazánk teljes függetlenségét.

Kabinet pletyka.

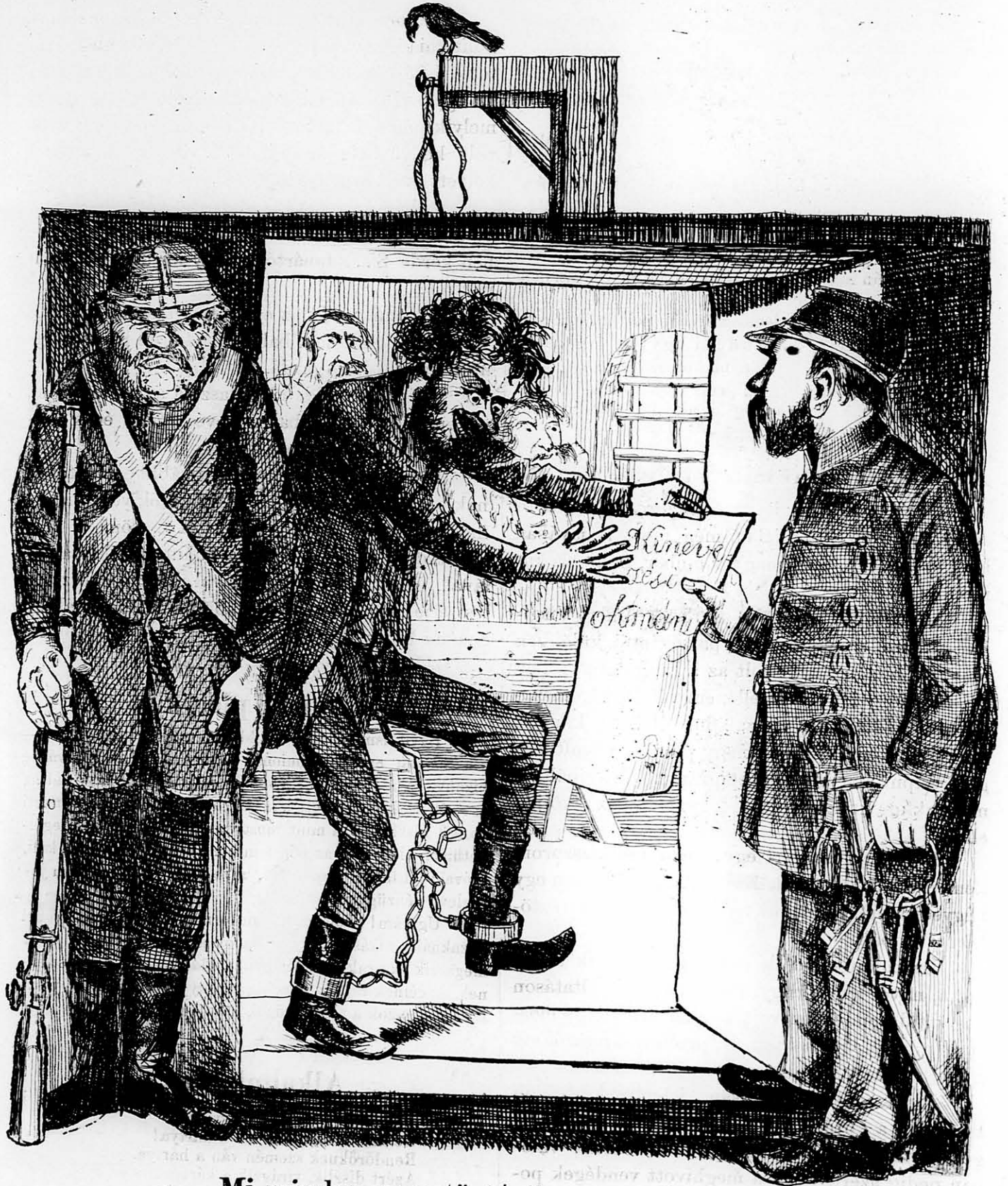
Egyik ismertebb jobboldali pénzügyi kapacitás — alkalmasint ex vindoboniense motu — azt akarta váltig bizonyítgani, hogy hiszen elég jól vagyunk mi azzal az osztrák szabadalmazott bankkal, minek nekünk a nemzeti bank? hiszen így a mint most van a dolog, így is megélhetünk, hiszen ad az pénzt mikor kérünk, és mikor kell, szóval: jól táplál bennünket, ugye Kari? szóll az épen jelenlevő pénzügyminiszterhez.

Ugy ám! felelt ez, olyan formán mint a fősvény uri házaknál szokás, hogy a babot áttörök szitán, a javát megeszik az urak, a héját pedig oda tálalják a cseledéknek, megélnék rajt az igaz, de bizony csak babbéjat piszkálnak ki azok a foguk közül, nem hust.

Alkalmi vers.

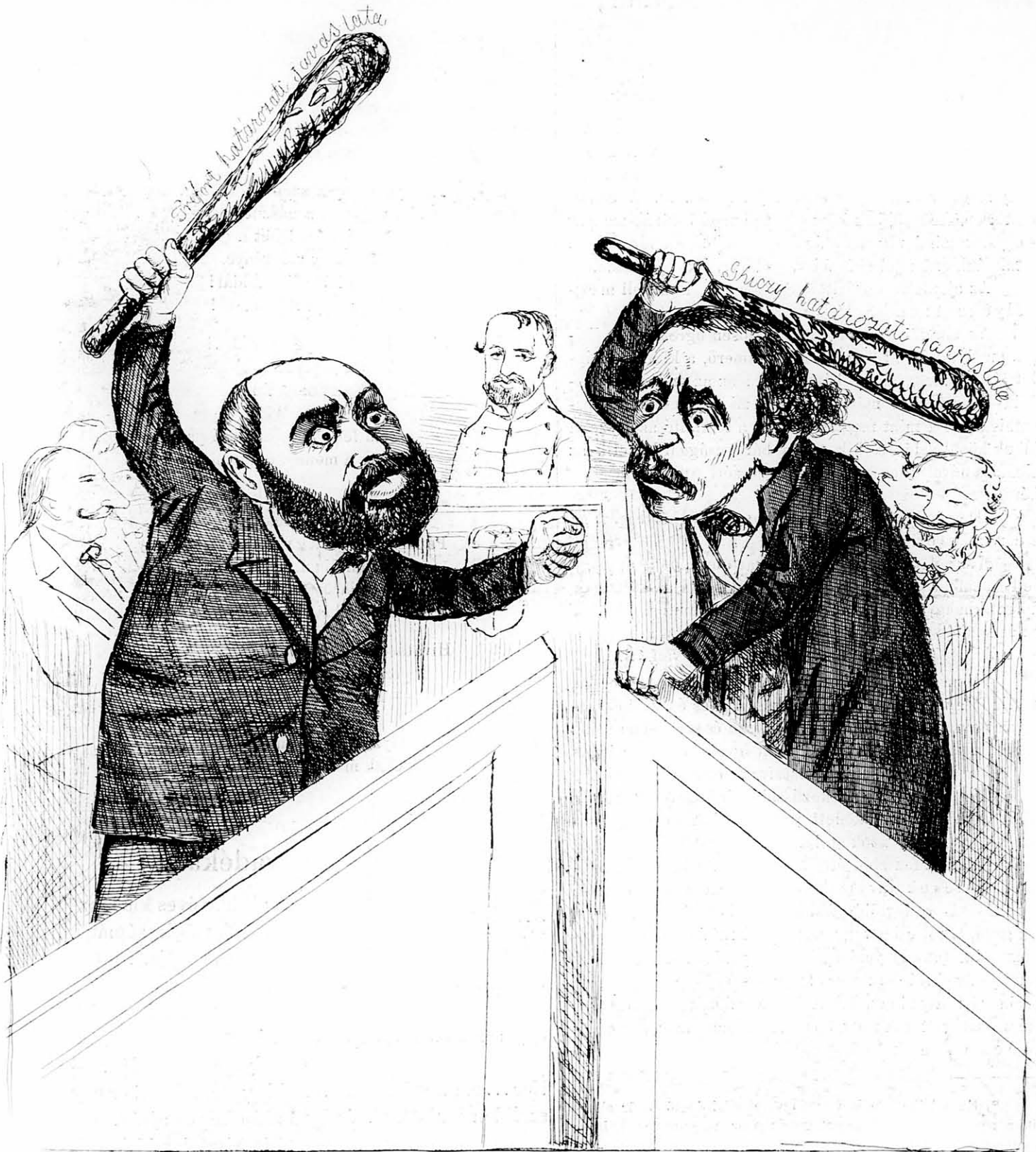
Főkapitány rendeletét gyártja,
De azért csak virágzik a kártya!
Rendőroknek szemén van a hártya,
Azért diszlik, virágzik a kártya!
Sok ur magát e dologba ártja
Azért diszlik oly szépen a kártya!
Sokakat a schwarzba bele rántja . .
Mégis diszlik, virágzik a kártya!

Egy Bittó alatt

Mi minden nem történik a nap alatt?!

A képviselőházban.

Ez a közmondás: „ha te ütöd az én zsidómat, én is ütöm a te zsidódat“ nem mindig áll, mert a mult héten végbement bankügyi viták alatt Wahrman és Horn, azaz két zsidó ütötte egymást.

Következtetések a diák életből, a Deák elvekre.

*Cselekszi Kortnyeldesi Kotnyeles Kleofás.)**

III. A jeles és kitünő emberek veszendőben vannak.

Tüzes vármegyének Göröngyös nevű városában, a legközelebbi megyei bizottmányi tagok választását megelőzőleg a Deákpárt hívei konferenciát tartottak, hogy megválasztandó egyéneket jelöljenek ki. A konferencia elnöke a többek közt egy tulbuzgó osztrák-magyar s egyszersmind ultramontán férfit, a ki hű fáradalmi jutalmául, érdemjellel is fel van ékitve, tett ajánlatba.

Az ajánlatra felkiáltott egy atyafi: „Nem kell meg-bélyegzett ember!”

Az elnök e megjegyzésre dühösen ugrott fel székéről, meglátandó, ki legyen az a vakmerő, a ki az ő ajánlottját így meggyalázní bátorkodik; az az ember — gondolá — nem lehet más, mint valami megtestesült Kos-suthista; de a mint meglátta, hogy a felkiáltó azon szelid juhok közül való, a kik teljes bárgyúsággal követik az elemőzsínával megterhelt füles vezért, megszelidülten kérdé:

„De hát barátom, hogyan lehetne megbélyegzett az a derék jeles ember?”

„Hiszen uram, én is azt akartam mondani, hogy jeles ember, azért nem kell — válaszolá az atyafi s a dolgot kimagyarázni akarván, kezével odamutogatott, hol az érdemjel szokott függeni — mert hát azt a jószágot szokták megjegyölni, a melyik veszendőben van . . .

E történet hallattakor, kis diákkorom jutott eszembe, a mikor annyira törtük magunkat a jeles és kitünő osztályzat elnyerése végett s a ki ezt esze és szorgalma útján el nem nyerhette, emlékszem, mint igyekezett a tanárnak tett kisebb-nagyobb szolgálataival, csuszás-mászással, árulkodással vagy ajándékozással kiérdemelni s az ilyen aztán leginkább dicsekedett jeles és kitünő osztályzatával. — És most azok tolják-e leginkább a kormány szekerét, kik a fentebbi értelemben, méltatlanságuk mellett is jelesek kívánnak lenni s nem azok hoznak-e csuszva-mászva legtöbb áldozatot a kormány oltárára, a kik grófi, bárói czim vagy miniszteri titkárság, osztálytanácsosság, tanfelügyelőség stb. elnyerése által kitünő osztályzatra kívánnak szert tenni. — Vajha igaza lenne a göröngyösi atyafinak, miszerint e czimek és hivatalok azért osztogattatnak oly bőségesen, mert már veszendőben vannak.

*) Eb a lelke annak a szedőgyereknek! legtöbbszor elferdíti a nevenét. Bizonyosan azt gondolja az akasztani való, hogy a miniszteriumtól kaptam én is kutyabőrön előczimemet, azért ingerkedik. Magam csináltam én azt lurkó, mint csizmadia az új bankót, ne keress hát hibát benne, hanem úgy szedd ki, a mint dukál.

Egy dunaföldvári kétkulacsoshoz.

„Menyasszony a szép szabadság;

„Mi vagyunk a násznépe,

„Csak a baloldal lehet a

„Menyasszony vőlegénye!

„Éljen hát a baloldal!

„Vesszen el a jobboldal!”

„Menyasszony a szép szabadság,

„Mi vagyunk a násznépe.

„Csak a jobboldal lehet a

„Menyasszony vőlegénye.

„Éljen hát a jobboldal!

„Vesszen el a baloldal!”

Sima kigyó! Törpe gyerkőcz!

Kétkulacsos pipafi!

A két pártnak lakomáin

Ily toasztot ittál ki!

Nem félsz rossz erkölcsi pap!

Hogy a mennykő agyoncsap?

„Nagy magyar”-nak tüntetgeted

Magad ruházatodban;

Pápaszemes „nagy osztrák” vagy

Érzelmidben, hájadban.

Gyalázatos Cameleon!

Átok volnál baloldalon.

Hivatásod azt kívánná,

Elvezesd a lelkeket;

Te? — Ki eladod torkodért

A megváltót s elveket.

Gyalázatos Cameleon!

Csak maradj a jobboldalon!!

Egy kortesvezér

Az ördög ivadéka.

A plébános unokahugának hat éves kis lánykája kezébe vevén a „Mátyás Deák” 7-ik számát, a mint abban Horn Ede torzképét meglátja, rögtön földhöz vágja a lapot.

Jaj tisztelendő bácsi, nézze csak, mi van itt, egy utálatos varancsos béka.

A plébános bácsi mosolyogva mondja: — Nee... em a szívem kedves kis gyermekem! ez egy szeliden mulattató, és igen szép képes ujság.

No ha ezt szépnek találja tisztelendő bácsi! akkor ezt csókalgassa, ne a mamát, mert a mama ugy is jobban szereti a káplán bácsit,

Plébános bácsi dühösen ráförmed: mit mondasz, te ördög ivadéka!?

Ha nem jössz, hát viszlek.

Argumentum ad Hominem.

„Meghalt Mátyás király, oda az igazság.“
Pedig nem hiszem, hogy olyan igazságot
Mátyás királyunk is tudott volna hozni,
Mely tisztára mosna minden adósságot,
Álljon itt a példa: — az öreg Zilberman,
Domszlói zsidó — husz pengő forintot
Adott Hatoláknak, csak két hétre kölcsön
Oly módon, hogy arra nem fizet kamatot,
Kamatba majd egyszer fuvart visz Gyöngyösre.
Oh Ábrahám, — ez oszt áldott finantia,
Ha ilyen kamatot kellene fizetned
Az öt milliárdra — oh jámbor francia?!
Domszlóhoz Gyöngyös teljes három mértföld.
Egy fuvarbér három forint mint minimum.
Azaz ha jó ut van, mert sáros időben,
Nem lehet minimum, nem lehet maximum.
Most már méltóságos Kerkapolyi uram,
Számítsuk fel, mire rug ez a kamatláb?
Hetvenöt forintra, — még pedig pengőbe, —
Olvasva csak ötven hetet egy éven át.
És így ha a százat ötfelé elosztjuk,
Mert hetvenöt forint, csak husz után esik,
Akkor száz forintnak egy évi kamata
Háromszáz hetvenöt forintból kitelik.
Csakhogy Hatolák, a husz pengő forintot
Másnap este felé, mindjárt visszaadta,
Mert a három forint két heti kamatot,
Jobban meggondolván, maga is sokalta.
De most meg Zilberman nem vette fel a pénzt,
Mert annak kamatát szintén követelte.
És mivel Hatolák fizetni nem akart,
Bíró uram előtt rögtön beperelte.
Ha felvetted a pénzt, add meg a kamatot.
Ítéletet mond a bíró Hatolákra,
Beviszed Zilbermant Gyöngyösre, — és ha nem
Tetszik az ítélet, ott lesz apelláta.
Persze, hogy azt teszem, — felelte Hatolák.
És rövid nap vissza jött az apelláta,
A melynek sérelmes oldala, a szegény
Hatolákot elég sujtólag találta.
Ha így van bíró ur, nem tehetünk róla,
Szólt Hatolák s lovát fogott szekerébe . . .
Csakhogy Zilbermannak, hogy Gyöngyösre meujen,
Még csak öt nap mulva jutott volna eszébe.
Igenis, bíró ur! majd hétfőn bemegegyek.
Nem hétfőn, hanem most és pedig azonnal.
Így szól az ítélet. Hatolák befogott.
Te pedig ha nem jössz, viszlek hatalommal.
De most kérem nekem nincs Gyöngyösön dolgom,
Nekem sincs, de azért együtt fogunk menni,
Meg akarom nézni, hol hordoz Hatolák!
Mert az ítéletnek eleget kell tenni.

És daczára minden mentegetődzésnek,
Zilbermant a kocsi-oldalhoz kötötte,
Maga is mellé ült és Hatolák által
Mind a kettőjüket Gyöngyösre vitette
No, drága aranyos miniszterelnök ur,
Most ön a Zilberman, Hatolák a horvát.
A bíró pedig a magyar országgyűlés . . .
Tessék gondolkozni; hogy intézi dolgát.*)

Joskó Zazzavec,
szénégető.

Pipacsok.

De már igazán közeledünk a képviselőválasztáshoz
mert a Pester Lloyd kezdi fogát vicsoritni a 48-as pártra.
Irányinak a vesztegetések ellen beadott indítványáról
szolva, azt mondja a kávé néni, hogy a vesztegetés
eszköze épen a 48-as párt által használtatott leginkább,
a „communisztikus földosztások“ által.

Ha nem tudná a publikum hogy:

„Táviratot hamisít a Pester Lloyd“
Piszkos egy hazugság mind az, a mit mond,
Nincs hitele! ötszáz forint „trinkgeld“-ért
Mint egy zuglap elgsefteli a lelkét“

bizony még elis hinné neki.

Toth Vilmos: uraim! a törvényhozás maga az állam.

Egyhangbaloldalról: Hát a delegáció kutya?

Jobboldali: No, nem szépen beszél ez a mi belügyminiszterünk?

Baloldali: Az ám, kell neki a dicséret.

Legujabb reformdal.

Zavaros a Tisza vize nem tiszta . .
Podmaniczky és Prónay nem iszsza.
Hogy is inná, mikor olyan zavaros?
Jobról gátat szakít, balról partot mos.

Országháznak iolyosóján szól Tisza:
Edus! Friczi! Jóska! jertek hát vissza.
Ne legyetek „társadalmi rendbontók“.
Minő eddig a negyvennyolcás párt volt.

Nem megyünk mi hozzád Kálmus már vissza . .
Minket biz nem dirigálgat egy Tisza.
Nem kell nekünk olyan léha ellenzék:
A mily szerepet játszik a balközép.

*) Hát a negyedik személyt, a kinél az apelláta járt, miért nem nevezi meg kend Joskó. Ugy is tudjuk, hogy a munkát érti kend.
Matyi.

Hirdetmény.

Miután a nagyméltóságu főrendek oly csekély számmal szoktak a főrendi ház ülésein megjelenni, hogy némelykor az sincs, a ki nekem jó napot köszönjön; — a főtisztelendő atyákkal egyetértve, egy részvényekre fektetett fáróbankot alapítottunk s helyéül a nagyméltóságu főrendi ház muzeumi üléstermét határoztuk. — E közérdekű tény — úgy hisszük — feltogja költeni a nagyméltóságu főrendek honatyai becses figyelmét, s reménylünk a következő ülésekre sokszorozott számmal jelenednek meg.

Gróf Cziráky János m. k.
a főrendi ház alelnöke.

Főkapitányi rendelet.

Tapasztaltatván, hogy a dunaparti lebuajokban gyakorta hazard játékosok fordulnak meg, e végből a drabantoknak szigoruan meghagyatik, hogy az ilyeneket netaláni feltalálás esetében tisztességesebb helyekre kísérjék.

Thaisz Elek.
főkapitány.

Zsiga pósta.

Duna-Földcáról Makutyi páter barátai, nagyon kíváncsiak tudni, hogy ki irogat onnan egyszer s másszor a Matyiba? Az ily naiv

kérdzősködőknek tehát, kik nálam leveleikkel alkalmatlankodnak, ugy titokban megsugom hogy . . . maga Makutyi páter!

Kisbögösnek: azért hogy a „Nagybögös“ elhallgatott, nem hagyta ám el a bandát . . . hanem csak pauzát tart a bójtben, tehát brugózhatna helyette a „kis bögös“, hadi mulatná magát rajta Vig Ferke a Ludas-Matyí libáinak jó kedvű szel-

lemi abrakolója.

„Kaparj kurta neked is lesz“ humoreszk el van nyujtva, mint a szentiványi ének. Még nagyobb hibája pedig az, hogy minden van benne, csak humor nincs.

„Hol a csukának a mája“? régi adoma, küldje be a „Mátyás Diák“-ba . . . a kérdésre megfelel aztán majd valamelyik pap szakácsnéja.

Legújabb játéktervem,

melylyel most a n. é. közönség elé lépek, 4 a legjobb sorsjegyből összeállított 2 csoportból áll, melyekkel évenként 32 huzással egyedül játszhatni, s a részletfizetések ideje alatt 48 forintot kamatoznak. E csoportosítást ez ideig még egy intézet, bank- és váltóüzlet sem közelíté meg, s midőn még ezen nagyszerű nyeremények s rendkívüli kamatozás mellett, köteleztem magamat a B. csoportbeli 1860-ki sorsjegyet, ha sorozatolt száma kihuzatott — 450 forintért visszaváltani, a részvevőknek mégis minden esetben 100 frt készpénze s magántulajdonul 3 eredeti sorsjegye tiszta hasznul marad.

A. Csoport.

1. magyar jutalom-sorsjegy, évenként 4 huzással, 250,000 forint főnyereménynyel.

1 teljesen befizetett 400 frkos török sorsjegy, évenként 6 huzással, 600,000 frkos főnyereménynyel, 1 Braunschweig 20 tall. sorsjegy, évenként 4 huzással, 80,000 forint főnyereménynyel. 1 Szász-Meiningeni sorsjegy évenként 3 huzással, 50,000 ezüst forint főnyereménynyel.

E csoport évenként 6 frtot kamatoz és 17 huzással játszik, megrendelhető 20 forintos 16 havi részlet törlesztéssel és 10 forintos 33 havi részlet törlesztéssel.

B. Csoport.

1 1860-iki állam-sorsjegy, évenként 2 huzással, főnyeremény 300,000 forint és 60,000 forint. 1 egészen befizetett 400 frankos török-sorsjegy, évenként 6 huzással. 1 Braunschweigi 20 talléros sorsjegy, évenként 4 huzással, 1 Szász-Meiningeni sorsjegy, évenként 3 huzással.

E csoport évenként 10 frtot kamatoz s 15 huzással játszik, megrendelhető 17 havi 20 frtos s 35 havi 10 forintos részletfizetéssel.

Mindkét csoport évenként 32 huzással játszik s a befizetési idő alatt 48 frtot kamatoz. Még azon megjegyzésem van, hogy bármely csoport az első részlet lefizetésétől egyedül játszik minden főnyereményre, a nyereményeket kívül sem kell megosztani. Huzási jegyzékek díjtalanul küldetnek s a főnyereményekről az illetők táviratilag értesitetnek.

Vidéki megrendelések utánvét mellett pontosan teljesitetnek.

Bármely csoportot megrendelő a „Magyar Fortuna“ számaait ingyen kapja.

Fischer M. L.

bank és váltó-üzlete a „Fortunához“ Pesten, hatvani-utcza 16. szám.